

Az ellenzéki balpárt jövő vasárnapi zászlóbontásán alakul meg a szegedi liberális párt.

(A Delmagyarország munkatársától.) Nemcsak Szeged, de az egész magyar politikai élet nagy eseménye lesz az október 24-iki szegedi liberális zászlóbontás, amelyre lefigyel az egész magyar nyilvánosság és a politikai élet minden tényezője. Tegnap jelentették, hogy az egyesült balpárti elhatározta, hogy a szegedi zászlóbontáson megjelenik Rassy Károlyon kívül Hegymegi-Kiss Pál, Huska Vilmos, Létay Ernő, Rainprecht Antal, Bródy Ernő és Boracs Marcel. Az egyesült balpárt ez első nagy szabású vidéki zászlóbontása egybe kapcsolódik azzal a nagyjelentőségű eseménnyel, hogy ez alkalommal alakul meg formálisan a balpárt szegedi szervezete is, amelynek szervezési munkálatai már befejeződtek. A zászlóbontáson egyébként megjelennének Makó és Hódmezővásárhely liberális és demokratikus polgárságának képviselői is, hogy ezzel is dokumentálják a liberális és demokratikus gondolat jelentőségét és erejét.

A szegedi demokratikus szervezeti formális megalakulása túl is kőn jelentősége lesz a szegedi naggyűlésnek, mert Rassy Károly, a párt vezére ez alkalommal fogja megjelölni azt az utat, amelyen a párt a most kezdődő parlament kampány alatt haladni fog és egyben

kifejti a párt álláspontját a most lezajlott formális kormányváltással kapcsolatban is. Rassy és a többi szónokok rá fognak világítani arra, hogy itt a polgárság és munkásság, a kiscsardák és a földnélküliek tömegei érdekében győzködő rendszerváltozásra van szükség és nem elég egy formális kormányváltás, amely csak néhány új nevet hoz, de a lényeg marad továbbra is a régi.

A képviselők szombaton este érkeznek Szegedre. Tiszteletükre este a Kassában nagy szabású bankettet rendeznek, amelyen az összes képviselő és politikai felszólaló. Már ezen a vacsorán részt vesznek Vásárhely és Makó polgárságának kiküldöttjei. Vasárnap délelőtt lesz azután a Belvárosi Műteremben a zászlóbontás, amelyen nagyjelentőségű beszédet mond Rassy és felszólalnak az összes képviselők. Ezen a gyűlésen publikálják a szegedi szervezeti formális megalakulását és a polgárság ez alkalommal választja meg a szegedi szervezet vezetőjét is. A huszonnegyedik zászlóbontás iránt már most óriási érdeklődés nyilvánul meg. A polgárság, a dolgozók tömegei tanúságot fognak lenni ez alkalommal a demokráciának, a liberálisizmus és a szabadság eszméje mellett.

A rendkívüli közgyűlés elfogadta a feltételeket és Szeged város felveszi a 3 és félmillió forintos külföldi kölcsönt.

(A Delmagyarország munkatársától.) A város törvényhatósági bizottsága szombaton délelőtt tíz órakor tartotta meg a polgármester elnöklésével rendkívüli közgyűlést, amelynek egyetlen tárgya az az *Spryer-kölcsön* felvételére vonatkozó tanácsai előterjesztés volt. Ez a tárgy nem váltott ki nagyobb érdeklődést a városi lakók körében, a tanács képviselői távolléttel jártak, a városi lakók közül is csak azok jelentek meg, akik általában részt vesznek a városi ügyek tárgyalásában.

A polgármester a rendkívüli közgyűlés megnyitása után napirend előtt szólt fel és megemlékezett arról, hogy a kormányzó dr. Aigner Károly főispán a másodosztályú magyar érdemkeresztet tüntette ki. A polgármester indi ványára a közgyűlés egyhangúlag elhatározta, hogy ebből az alkalomból átvéve a főispánt.

Ezután Rack Lipót adóügyi szenátor terjesztette elő a tanács javaslatát. Elmondta, hogy a közgyűlés egyeztetés már elhatározta, hogy az egyetemi építkezések költségeire, valamint a kisajátítandó telkek megvásárlására öt és félmillió korona kölcsönt vesz fel. A tanács a közgyűlés elhatározata alapján bejelentette a pénzügyminiszternek, hogy a második külföldi kölcsönből öt és félmillió aranykoronára reflektál Szeged város. A pénzügyminiszter most értesítette a város hatóságát, hogy a városok második kölcsönéből csak három és félmilliót kaphat Szeged és felszólította a város községét, hogy rövid idő alatt nyilatkozzon, vajon felveszi-e ezt a három és félmilliót. Közölte a pénzügyminiszter a kölcsön feltételeit is, amelyek szerint a felveendő összeget husz év alatt kell amortizálni a városnak, a hátralék után hét és félszázalékos kamat fizetendő, törlesztésre pedig az összeg 23 százeleke. A kölcsönt a város

határonapi felmondással mindenkor visszafizetheti, de öt éven belül meghatározott szternódiát kell visszafizetés esetén fizetnie.

Az előterjesztés után a polgármester bejelentette, hogy az egyik városatyja írásba foglalt indítványt juttatott hozzá. Az indítványnak azonban csak az első része tartozik a rendkívüli közgyűlés tárgyaival, a többi, amelyben azt szorgalmazza, hogy a kormány az állam-pénztár feleslegeinek egy részét a megbízható szegedi bankokban helyezze el méltányos kamat ellenében, a rendkívüli közgyűlésen nem tárgyalható. A tárgyalható részben azt kívánja az indítványozó, hogy a város a felveendő kölcsönt addig is, amíg szüksége nem lesz rá, helyezze el belsőként a nagyobb szegedi pénztáraknál.

A polgármester erre vonatkozólag kijelentette, hogy a tanács éppen úgy, mint az első külföldi kölcsön felvétele alkalmával, most is a nagyobb szegedi pénztárakban helyezi el a momentán felesleges összegeket, nem hiszi azonban, hogy sok maradna ebből a három és félmillió aranykoronából, mert ki kell belőle fizetni az Angol Magyar Banktól felvett huszmillió aranykoronás függőkölcsönt és rövidesen esedékessé válik az egyetemi hozzájárulás első fele, egymillióhatvanháromezer aranykorona is.

A rendkívüli közgyűlés ezután a tanács javaslatára egyhangúlag kimondta, hogy felveszi a felajánlott három és félmillió aranykoronás kölcsönt, a feltételeket elfogadja és a törlesztési összegek fedezésére kijelöli a kereseti adóból, valamint a forgalmi adóból származó jövedelmeket.

A rendkívüli közgyűlés félizenkelet után néhány perccel ért véget.

Kétszer házalták végig Szegedet az ismeretlen szélhámos álpapok.

Jelentést tettek a hercegprímási hivatalnak.

(A Delmagyarország munkatársától.) Néhány héttel ezelőtt, de hónapokkal előbb is furcsa kinevezési szállítás papok jelentek meg a szegedi utcákon. Két alkalommal tisztelték meg a várost és rövid egy-kétnapi szegedi tartózkodás után nyomtalanul fel is szedték sátorfájukat. Senki sem tudta rójuk, hogy honnét jöttek. A rendőrség idáig ellenőrző osztályán azonnal ki akarták őket utasítani. Magyarországi tartózkodásuk célja ugyanis föltűnőbb gyanús volt. A magukat görög-keleti vallásúknak kiadó perzsa papok írásuk szerint azon célból jöttek Európába, hogy a kurd vidéken legyilkolt keresztények árva

részére könyöradományokat gyűjtsenek. A személyazonosság igazolványukon mindenféle pecsét és aláírás látnak, amelyeken eligazodni nem lehetett. A legfeltűnőbb az volt, hogy Szegedre egyenesen Belgrádból jöttek, ahol az ottani magyar konzulátus is igazolta személyazonosságukat és megbízhatóságukat.

Szegeden azonban az államrendőrség minden írásuk ellenére sem járult hozzá a perzsa papok itt tartózkodásához. Már úgy volt, hogy azonnali kiutasításukat rendelik el, amikor a polgármesteri hivatal az utolsó percekben megkönyörült rajtuk és a polgármesteri gyorssegélyalaphoz

100 000 koronás adomány került bejegyzésre a könyöradományokat gyűjtő papok város és megviselt nélkülözésére. A szíves fogadtatás után a rendőrség is felszámolt ellenkezését és hozzájárult ahhoz, hogy a perzsa papok két napig gyűjthessenek a városban.

A papok gyűjtőkörülje azonban nem volt sikeres. Sokan bizalmatlanul fogadták őket, úgy, hogy be sem várták a két napot, hanem már az első délután visszautaztak Belgrádba. Valószínűleg itt volt föltartózkodási helyük, mert néhány héttel ezelőtt ismét két idegen perzsa pap tanúskolt be a Rákus-dilemés felől a városkázra. Az utat és a sorukat intéző hatóságok neveit és holtartózkodásukat annyira jól ismerték, mintha már többször jártak volna Szegeden. Belgrádban nagyon kioktatották őket.

A rendőrséget csak másodsorban keresték fel. Először a polgármesteri hivatalba mentek. Ott megkapták a 100 000 koronájukat. Azután lejelentkeztek a rendőrségen és a magukkal hozott pontos lista alapján megkezdték a könyöradomány gyűjtő körjüket. Már a városháza folyosóján megbámulták őket. A kopott, esztráncu, színegyesült rövid reverenda alatt kecskebőrös nadrág kandikált ki a bőszaru csizma felett. Már megjelenésük is ijesztő volt. Az egyik pap kiszámíthatatlan idős lehetett. Arcán ránc ránc hált. A másik fiatal lehetett 60-70 éves. Jól beszélt szerbül. Ő volt a vezető. A ráncos öreg csak nevetett és valami józsaifőzérhez hasonlított morzsolgatott aszott kezei között.

Először bizalomgerjesztés céljából felkeresték a görög-keleti egyházat. Itt száz ezer koronát kaptak. Azután a szerb nyelvű kereskedőket és végül a katolikus plébániákat. Legutolsónak aláírási tételként a felsővárosi plébánia szerepelt övenezer koronával. Egymillió kétszáz ezer korona volt az az összeg, amit Szegeden összeszedtek. Innen visszautaztak Belgrádba. Nem nehéz kiszámítani, hogy a belgrádi ut felémészlette a szegedi gyűjtés összegét. De legalább jól élték.

A Szegeden nagy részvételű papok ügyében most meglepetésként hatolt a hercegprímási hivatal bejelentése a budapesti főkapitánysághoz. A hercegprímási hivatal ugyanis megtudta, hogy egy ismeretlen székta papjai, akik már végig szélhámoskodtak egész Európán és mindenhol a kurd vidéken elpusztult keresztények árva részére gyűjtöttek, elindultak Budapest felé. A hivatal jelentése közli a szélhámos papok neveit és lefelméli, hogy a papok már Felsőmagyarország területén működnek és mint szélhámosok azonnal letartóztatandók.

Értesítésünk szerint Szegeden már megállapították, hogy a hercegprímási iroda által körözött papok, mielőtt szélhámosaságukról a legmagasabb egyházi hivatal tudomást szerzett volna,

két ízben már jártak Szegeden és jelentős összegeket szedtek össze.

Az illetékesek a perzsa papok régebbi szegedi szereplését most bejelentik a hercegprímási hivatalnak, hogy elfogatásuk alkalmával szegedi szélhámosaságuk is felkerüljön bűnlírájukra.

A Jókai-uccai elemi iskola épületére még egy emeletet huznak.

Végre megfelelő elhelyezést kap a Jerney-házban összezsúfolt elemi leányiskola.

(A Delmagyarország munkatársától.) A Jerney-házban elhelyezett elemi leányiskola túlságosan helyzetéről már nem egyszer beszámoltunk. Az iskola növendékei a tízperces szünetben nem mehetnek az udvarra és a fülföldi tantermekben kell tartózkodniuk. Télen nem is szellőztetik a tantermeket, mert olyan folyosója sincs az iskolának, ahol a növendékek tartózkodhatnának. Így az iskola jelenlegi elhelyezése egy egész-ségügyi, mint pedagógiai szempontból súlyosan káros, anélkül, hogy a bajok felismerése után az illetékes hatóságok bármit is tettek volna az iskola elhelyezése érdekében.

A kérdéssel foglalkozott már a város hatósága is és értesítésünk szerint komolyan előtérbe került az a terv, hogy a Jókai-uccai elemi iskolára még egy emeletet kuznak, amelyben elhelyezik a Jerney-házi leányelemi iskolát.

Az építkezés ügye a napokban került komoly megbeszélés stádiumába, amikor is Pogány